

Лист ученика Основне школе „Бора Станковић“ Вучје

110.

ВЕСНИК

31.03.2024. _____ Година 67. _____ Примерак бесплатан

Уводна реч

Здраво, драги другари! Ево нас опет. Баш је пролетела ова година, као да смо се јуче срели на сличним оваквим страницама. И овај пут смо се потрудили да будемо креативни, занимљиви, да промовишемо праве вредност и да нас лепа реч и лепа мисао уједине. Уживајте у радовима својих вршњака и свему лепом што можете наћи на овим страницама – ко у чуда верује, тај чуда и ствара!

Ваша редакција

Весник

бр. 110

Година 67.

31.03.2024.

Лист ученика ОШ „Бора
Станковић“ Вучје

Аутори ликовних радова:

Ученици ОШ „Бора Станковић“
Вучје

Насловна страна:

Анђела Јовановић 8-2

Редакција:

Главни и одговорни уредник:
Марија Јовановић, професор
српског језика;

Бојан Станковић, професор
ликовне културе

Маја Алексић, психолог

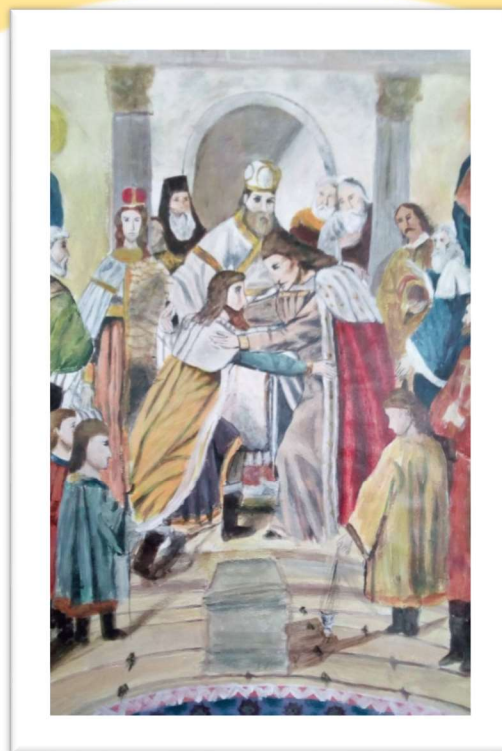
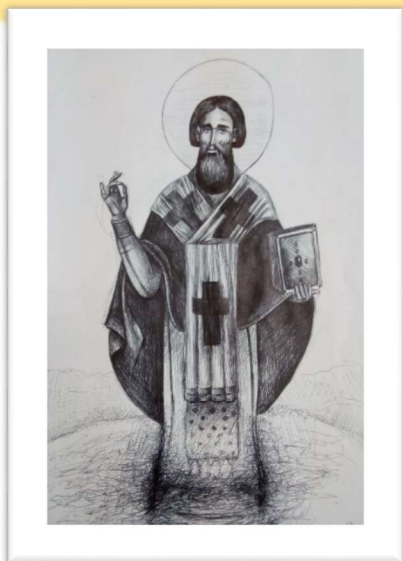
ПРЕД ИКОНОМ СВЕТОГ САВЕ

Када угледам икону Светог Саве, ја осетим скромност, неустрашивост, доброту и искреност, а све због његовог залагања и задужбина које нам је оставио.

Свети Сава је био први српски учитељ, архиепископ и просветитељ. Његово крштено име је било Растко Немањић. Био је најмлађи син српског владара, великог жупана Стефана Немање, по замонашењу Симеона. Имао је титулу принца на српском двору. Он није изабрао да живот проведе као принц и будући владар, већ се замонашио на Светој Гори. Тиме је показао да су му вера и љубав према Богу и цркви битнији од привилегија и титула. Свој живот је посветио образовању и због тога је био велики просветитељ. Његовом заслугом српска црква је стекла самосталност, био је први српски архиепископ. Са својим оцем који се, такође, замонашио, на Светој Гори саградио је манастир Хиландар, који и данас постоји и подсећа нас на далеку прошлост и жртву наших славних светаца.

Када год будем пред иконом Светог Саве, сетим се неважности богатства и славе у нашем животу. Треба бити, добар, искрен, залагати се, учити, бити чистог срца да бисмо били упамћени од будућих генерација по добром које има највећу вредност у животу.

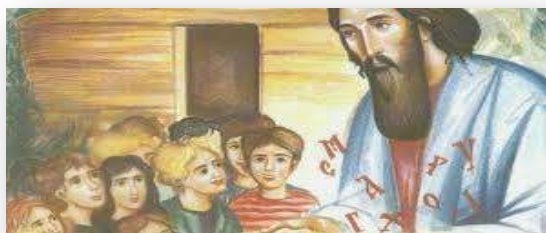
Никола Ђорђевић VЗ

ПРЕД ИКОНОМ СВЕТОГ САВЕ

Свети Сава, по рођењу Растко Немањић, био је монах, игуман манастира Студеница, књижевник, дипломата и први архиепископ српске православне цркве као и највећи понос српског рода. Најмлађи је син великог жупана Стефана Немање. Растко се замонашио на Светој гори у руском манастиру Светог Пантелејмона и ту добио име Сава. Његове мошти су спаљене 1594. године на Врачару. Све што кажемо и напишемо мало је за тако великог човека, а срећа је наша што бар имамо таквог свеца у нашем православљу и пред чијом иконом се осећамо посебно, свето.

Василије Ђорђевић V3

КОРАЧАМО ПУТЕВИМА СВЕТОГ САВЕ

Свети Сава је човек који је много тога урадио за наш народ. Он нам је пружио руку хуманости и показао нам где треба ићи. Он је био човек изван свог времена и изван свих наметнутих оквира. Захваљујући њему, наш народ је добио много школа и описменио се. Мало је рећи да је Свети Сава човек који је у великој мери утицао на свет и умни развој нашег народа.

Због тога би требало да сви ми пратимо и корачамо путевима Светог Саве, да верујемо у оно што радимо и будемо истрајни у свему. Да ширимо љубав, веру и мир као што је он то радио. Светом Сави нису биле материјалне ствари никада на првом месту, већ духовне и чисте. Само човек са чистом душом и искреним срцем може бити налик Светом Сави.

Свети Сава је свима нама поклонио идеју о животу који је пун правих вредности и одлука. Свети Сава ће увек живети у нама, он је наш узор и понос. Његово име је слава читаве Србије, свих наших школа и синоним наше историје.

Немања Стојановић V3

ПРЕД ИКОНОМ СВЕТОГ САВЕ

У тишини цркве, пред иконом Светог Саве, стајала сам и молила се. У рукама сам држала белу свећицу, а поглед ми је био уперен у светитеља. Његов благи осмех и светле очи давале су ми наду и утеху.

Свети Сава је био први српски просветитељ, велики хришћански учитељ и борац за очување српског језика и културе. Тако, молећи се пред иконом Светог Саве, размишљала сам о његовом животу и делу, како је помагао Србији и како је показао да је могуће живети у складу са хришћанским вредностима. Обратила сам му се са вером и поштовањем, молила да ме сачува од зла као и моју породицу и да ми помогне у томе да једна девојчица постане добра особа. Након молитве, осетила сам смиреност и мир и тог тренутка сам знала да је Свети Сава чуо моје молитве и да ће ми помоћи. Отишла сам из цркве, али и даље сам чврсто чувала његов лик, слику човека са светлим очима и благим осмехом, пред собом и знала да никада у мени неће избледети, да ћу га носити где год ишла кроз живот.

Свети Сава живи и данас у срцима Срба, а његово дело инспирише и даје снагу за боље сутра јер бољег сутра мора бити! Корак по корак и ево нас поред њега, пред њим, са њим, уз њега, причајући до века о њему као светионику!

Андреа Апостоловић V3

РАТОВИ, СТАНИТЕ!

Размишљајући о овој теми, у мојим мислима су се бориле две речи – љубав и рат. Две велике супротности – једна носи са собом радост, друга тугу.

Рат у себи носи немир, бол, тугу и све што је лоше, нешто што мене сада, нажалост, асоцира на 21. век. Понекад се запитам да ли је ово стварност и како се то може причати о ратовима у модерном добу. Наш живот су медији, интернет-садржаји, разговори људи о разним ратовима, о болестима изазваним претходном пандемијом, о страховима, стрепњама. А љубав? Где је она нестала? Да ли се уплашила и залутала негде између мржње, зависти, пандемије и чека неки бољи тренутак да се појави? То су питања на која немам одговор. Рат је граби и баца далеко од људи да би заборавили на њу. Крије је од нас. Пре неколико година кренула је битка са пандемијом Корона вируса. Ратовали смо са њом. Сви смо били збуњени, уплашени, а цела планета је водила рат против невидљивог непријатеља. Све је почело изненада. Нико од нас није знао на који начин победити. Ми, деца, нисмо знали шта је то. Били смо само много несрећни. Одједном су нам укинули школе, дружење, излазак из кућа и дворишта. Наше мале душе су чезнуле за игром и другарством. Живот се сводио на компјутере, телефоне, интернет. Наставу смо пратили онлајн, а дружили се путем мрежа. Туга је трајала. Било је мрачно.

Ратови, станите! Ружни сте! Пустите нас да се смејемо! Зар вам није драго што нас данас видите овако срећне?!

Нађа Илић V3

Учесник Литерарног конкурса за кратку причу од 500 карактера - Конкурс Друштва за српски језик и књижевност Србије

Треба, кажете, нешто да напишем. Покушаћу, хајде! Само зато што је конкурс Друштва за српски језик. Волим предмет. И наставницу. И она мене воли, и све нас из одељења. Не бих иначе, верујте. И ти конкурси нису више с мене па на уштап, него... Да вам не причам колико нам се нуде! Није ми први пут да радим нешто грлом у јагоде. Срљам од малена, па ћу вероватно и сад куцкајући. Не замерите. Сваки конкурс је прича за себе, кажу стручњаци. Е, јесте - није шија него врат. А карактери?! Јао, нестају!

Лана Ђорђевић VI3

СИГУРНИМ КОРАЦИМА КА УСПЕХУ

Драга наставница је ушла у учионицу и рекла: „Добар дан, Бисери!“ Иначе, тако нас зове јер нас много воли. Ми сијамо добротом, васпитањем, знањем, умењем, жељом и вољом за лепе ствари. „Част ми је да вас обавестим да сте ви прошли на кастингу и да сте изабрани за глуму у Народном позоришту“. Нисам могла да верујем! Била сам пресрећна јер сам знала да је време за прве кораке ка остварењу сна. Моји другари и ја постајемо звезде, сигурна сам у то! Мој тим ће очарати све!

Моје другарице, најдража наставница и ја почињемо са припремама. Чекао нас је важан задатак у животу – одиграти представу о Светом Сави. Када су улоге биле подељене, била сам у улози глумца који први излази на сцену. Признајем да сам временом губила самопоуздање, сматрала сам да ја то нећу моћи да изнесем. Плашила сам се да кажем да одустајем, да не могу, да сумњам у своје способности. Знам да сам један од наставничиних бисера, али осећала сам да губим сјај. Какав страхан осећај, требало га је преживети! Моје мисли су подсећале на тмуран кишни дан, на громове који су секли плаво небо. Плашила сам се да било коме кажем нешто о томе. Крила сам све у себи све до тренутка док ме стриц није питао како се сналазим са улогом. И њему сам се плашила да кажем истину, али некако сам смогла снаге јер бих се као зрела лубеница распукла од тиховања да сам наставила тако. Када сам му рекла да се плашим, рекао је: „Ко се бори, тај може да изгуби, а ко се не бори, тај је већ изгубио!“ Знала сам ја све то, теорија је моја најбоља другарица, али осећај на сопственој кожи је мало другачија ствар, треба жмарце доживети. Одједном сам решила да чврсто ојачам и кажем себи да могу, да желим да се борим, да ћу успети, да нећу бити слабић, да ћу играти за живот и успех. Збацила сам страх са себе, победила га главом подигнутом. У међувремену сам уживала сваког или сваког другог дана на феноменалним пробама које никада у животу нећу заборавити. Смејали смо се, грешили, били исправљани, учили, делили идеје, уживали... Када је дошао Дан Светог Саве, дан када је требало показати целокупно наше залагање, била сам пресрећна пре свега што смо здрави. Можете замислити моју наставницу Марину, мислим да јој је херпес изашао од среће! А можда и од стреса јер целу ноћ није спавала мислећи на нас и желећи да сви будемо на окупу! Били смо спремни да изручимо своју смелост, доброту и љубав према Светом Сави. Чекала сам иза сцене са припремом да скрушеним корацима изађем на бину и одушевим све присутне. Можете замислити ко нас је све гледао – цео град! Видела сам чак и владику у првом реду. Другари из одељења су дошли као морална подршка. Моји другари – глумци су са мном бриљирали, показали смо се у најбољем светлу, победили трему, осмелили се, али... Аплауз, односно громогласне овације срушиле су на мене сузе као кишу коју нисам могла зауставити. Плакала сам и плакала, ја овако велика! Помешане емоције, осећања.... Задовољство, радост, страх, стрепња, успех, честитке, осмеси... Све. Нека сам „пала“ сад на крају. Издржљивије је него на почетку. Прослава нашег успеха је уследила у школи кроз изненађење припремљено за наставницу које је захтевало нашу креативност, велику жељу да јој се захвалимо на свему, али и помоћ других наставника. Окачила је нашу љубав о зид –пано који смо направили,

свуда прича о озбиљним шестацима који су њени бисери, па ви сад видите да ли је свеједно ко вам је наставник српског у животу.

Можда ће неко помислити да је ово крај наших драмских достигнућа, али... Верујте, ово је тек почетак! Ми имамо наставницу Марину и она има нас. Имамо снаге, али и једну идеју која се већ крчка и припрема за следећи наступ. Желим да ово наше искуство подстиче сву децу на смелост, успех, увереност, доброту, ширење оне љубави коју је ширио Свети Сава јер ће овај свет бити лепши, бољи и поноснији. Људи великог срца га чине таквим! Ми такве имамо и у одељењу и у наставничкој канцеларији. Шта још треба пожелети од живота?!

Лана Ђорђевић VIЗ

МАМА

Од толико најлепших речи
да се исприча бајка,
ниједна није лепа
као реч мајка.

Мама ће вам купити све,
и кад вам нешто каже
потрудите се
да урадите то што пре.

Не дајте лошим стварима
да вам муче маму,
никада је у збрци
не остављајте саму.

Волите маму,
то вас мало стаје,
тако ће поверење
дуже да вам траје.

Мала птицо,
долети са неба,
од тебе ми
једна услуга треба.

Огласи птицо,
ти на дрвету,
да највише волим
маму на свету.

Мајка ствари пере,
мајка ручак кува,
мајка своју децу чува.

Мама меси,мама храни,
мама своју децу брани.

Ја своју маму волим,
као школа своје ђаке,
као дете медањеке,
као бајку са крајем,
као кекс са чајем.

Зоран Ранђеловић V-2

ЖЕНА ВОЈНИК

Дуга јој коса прекрила рамена,
Жена војник – то је она.
Хаљина јој добро стоји,
А још боље униформа.
Жена војник – то је она.
На ногама чизме носи,
Сва поносна пред свима стоји.
Жена војник – то је она.
„Поносна сам што сам војник“, каже она
свима гласно.
„Да! Жена војник сам ја - нека свима буде
и драго и јасно!“

Милица Ђорђевић V3

НЕК НЕ БУДЕ РАТА

Докле ће више бити рата?
Зашто да се секирају мама и тата?
Може ли већ једном бити мира
и никада више немира?
Нисмо више у средњем, већ у 21. веку.
Нека човечанство сагледа боље
шта је то што је најбоље.
Нека све зло на свету буде стопирано,
Да нам сваки дан започне весело,
Да живимо у братству, љубави и срећи,
Да не мислимо о несрећи.
Рат никоме добро донео није.
Велике су жртве рата,
Зна то и мој бата.
Нађимо компромис,
будимо људи,
На сутра мислимо,
Дишимо, играјмо,
слободно живимо!

Марта Ђорђевић V3

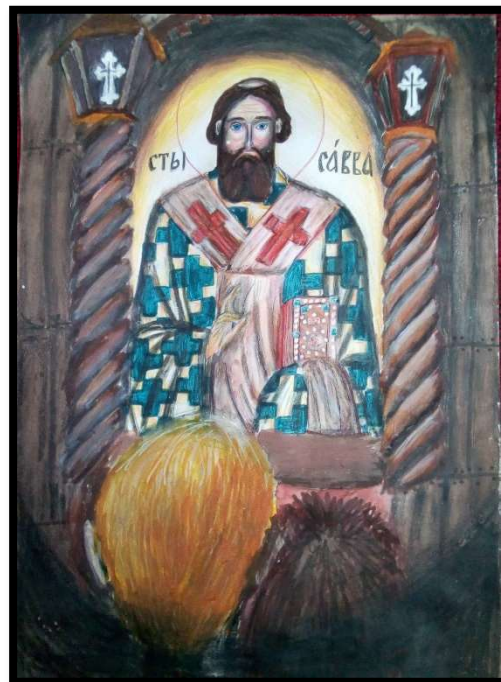
ПРЕД ИКОНОМ СВЕТОГ САВЕ

Пред иконом Светог Саве
Клањају се мудре главе
Да Свети Сава води српски род
Путем слободе и славе.

Пред иконом Светог Саве
Клече српске мајке
Да моли Бога Свети Саво,
Да им подари паметне ђаке
И велике јунаке.

Пред иконом Светог Саве
Клања се српски род
Да сачува образ и слободу
За сав пород!

Иконија Стојилковић VIЗ

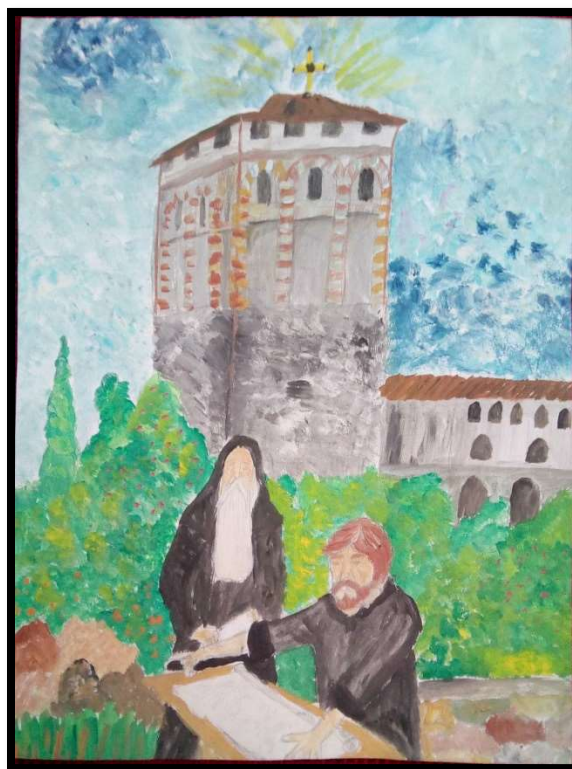
КОРАЧАМО ПУТЕВИМА СВЕТОГ САВЕ

Учио нас Свети Сава нашем писму,
учио нас нашој слави.
Показао нам како се кућа ствара,
књига пише и рађа.
Премудра глава,
наш учитељ Свети Сава.

Растко Намањић, светац, монах,
сваку цркву чува.
Благослови сваког ко у њу уђе.
Отац наше писмености,
славно име мира и слоге,
приповедач љубави и вере.
Наша слога и слава –
мудра глава, светитељ Сава.

Нек зна српство јако
Светога Саву волимо прејако.
И он нас много воли,
За нас се Богу моли.

Ми корачамо подигнуте главе
путевима Светог Саве.

Николина Димитријевић VIЗ

NEZABORAVNA AVANTURA

Da li ste se ikada zapitali šta se krije izvan našeg malog sveta? Zamisli sebe kako sediš u mirnoj sobi, okruženi knjigama koje te čekaju da ih istražiš.

Dok je jutarnje sunce izlazilo, slikajući nebo nijansama narandžaste boje, krenula sam na putovanje da istražim očaravajuće vodopade skrivene u divljini. Vazduh je bio oštar i hladan dok sam se upuštala u nepoznato, vođena samo žuborom reke koja je odjekivala kroz gustu šumu.

Dok sam gazila neravnom stazom, svaki korak me je približavao toj veličanstvenosti prirode. Bujno lišće me obavilo u svom zagrljaju, to su bili trenuci kada sam se osećala jedinstveno i povezano sa prirodom. Sa svakim pokretom, moje iščekivanje je raslo, a srce mi je jače lupalo. Konačno izlazeći iz zelene krošnje, ugledala sam prizor koji mi je oduzeo dah. Preda mnom je bio veličanstveni vodopad koji sam toliko dugo čekala da vidim, njegova sama veličina i lepota me je ostavila u čudu. Prišla sam do vodopada, osećala sam kako mi magla pleše po koži, poput nežnog milovanja, voda je snažno padala niz stene, prskajući kapljice svuda naokolo. U tom trenutku vreme kao da je stalo dok mi se sreća i osećaj slobode širio telom. Kako je dan bledeo u sumrak, krenula sam da se vraćam, ali ova nezaboravna sećanja na moju avanturu nikada neću zaboraviti.

Vladana Jorgacevic 8-1

МЕЊАЊЕ ВРЕМЕНА И ЉУДИ

Посматрајући људе, осећам се као као путник кроз време. Кроз векове и године људи су променили свој начин гледања на живот и своје навике. У прошлости се морало мучити око неких ствари које су нам данас ситница. Време се променило, не само по доласку бора на лицима старих људи, већ и по променама у ставовима и технологији.

Свака генерација носи са собом свој начин суочавања са изазовима времена. Почнимо од детињства када смо правили торте од блата и јурили унаоколо задихани и прљави. Лако можемо да приметимо да тога данас нема. Паркови који су некада били пуни дечијег смеха и игре, сада су остављени празни и мрачни као да је цео живот нестао. Сва деца су сада фокусирана на телефоне и игрице, напоље изађу само када треба да се сликају за неку друштвену мрежу. Данас је све замењено, игра блато смех и радост за досадну технологију. После детињства долази стаза између детета и одраслих. Некада су тинејџери да би се видели са друштвом, бежали из куће и све је било много забавније, док се сада само дописују и не излазе из своје собе. Раније ником није било битно како изгледаш, већ им је била битна личност. Данас све девојке па и девојчице желе да имају узак струк и савршено тело како би их неко приметио. Све је то наметнуто од стране реклама и интернета, и то нас само прави несигурним. Поглед на данашњи свет је некако депресиван и тмуран, као да не можемо осетити истинску срећу. Почели смо осуђивати, вређати и понижавати остале путем друштвених мрежа без икаквог разлога. Наравно, технологија има и добре стране због којих људи са лакоћом могу радити своје послове па чак могу радити и од куће са електронским уређајима и примати добру плату. Помоћу интернета можемо истражити било коју информацију за мање од минут, такође можемо научити многе ствари. Сматрам да је интернет корисна ствар, али ми га прекомерно користимо. Живот је највећи дар који можемо да добијемо, нажалост данас је све некако убрзано. Треба радити на себи и на својој будућности. Гледањем на садашњост и прошлост, можемо закључити да људи мењају време, али и време мења људе.

Неда Стевановић 8-1

OSMI RAZRED

-Kada tvoja ili bilo čija nožica po prvi put kroči na prag škole, vi time i prvi put ulazite u školski sistem. Šta to znači? To znači da postajete član školstva i u njemu krećete da stupate u početak obrazovnog kruga, pri čemu imate obavezu pohađati određeni plan i program koji se šalje iz ministarstva, i tako celo školovanje.

-Svi smo mi po polasku u prvi razred bili i veoma naivni i lakoverni, ali i veoma zainteresovani, puni energije i entuzijazma za ostvarivanje, barem u školi, svih obaveza predviđenih za naš uzrast. Sve je bilo tako lepo, zar ne? Upoznajete se po prvi put i stupate u nove komunikacije i interakcije, počinjete se družiti i igrati od malena. Kako odrastate, počinjete pronalaziti najbolje u određenoj deci i sa njima stvarate jaču prijateljsku povezanost, a samo jedno od te dece vam i postane najbolji prijatelj ili najbolja prijateljica. U tom dobu odrastanja čak ni ne pomišljate, ma, uopšte vam ne pada na pamet, činjenica da ćete se morati, jednog dana, rastati sa onima sa kojima ste bili tako bliski i prisni. Prolaze sati, dani, nedelje, meseci i godine, postajete sve stariji i zreliji, osmatrate sve teža i izazovnija gradiva pred sobom, i nije vam baš svejedno kao nekada, škola postaje ozbiljnija i od više važnosti nego nekada u mlađim razredima. Sa sve više učenja u mučenja razumeti naučeno, dolazi do stresa i depresivnosti, uglavnom zbog straha, straha od budućnosti, odrastanja i neosporivih testova koji vam slede, kao što je primer za onaj najstrašniji i najsiroviji razred, osmi razred. Osećanja za ovaj razred su veoma neizjednačena, zato što, koliko god se nama ili nije svidelo prethodno učeno gradivo ili stresna okolina, toliko ne možemo ni zamisliti izgubiti bliski kontakt sa onima sa kojima smo prošli kroz sve to, kroz sve te suze i patnju, ali i kroz sav onaj smeh i razdragane situacije, teško je, veoma. Još od prvog dana, učestvovali smo u međusobnom pomaganju i bodrenju za rad. Uvek smo bili tu jedni za druge, u bilo kojoj situaciji, od pomaganja na kontrolnim zadacima do izbjavljanja jedni drugih iz teških situacije.

-Sve u svemu, bilo nam je zabavno i uzbudljivo, kad odjednom, više nismo zajedno, kako sad to? Svako ide na svoju stranu, putevi nam se ne ukrštaju, i po poslednji put sedimo zajedno u već ostarelim školskim klupama, preplavnjeni različitim osećanjima i mislima, gledamo se međusobno, ćutke, i razmišljamo o svim trenucima koje smo zajedno preturili preko glave.

Sara Ristic 8-1

РАЗМИШЉАМ О РАЗВОЈУ СРПСКОГ ЈЕЗИКА

Размишљам о развоју српског језика и о људима који су заслужни за његов настанак. Колико су били обдарени и надахнути да створе језик којим ми данас говоримо. Такође колико им је времена и труда требало да створе савршен пут до разумног језика.

У мојој причи мој језик је жив и чини свет лепшим местом. Он је херој који нас међусобно повезује и омогућава нам да наше мисли искажемо на најбољи могући начин, да разумемо једни друге и да се њиме лепо изражавамо. Он је за мене стабилна личност.

Некад је груб, некад тих, некад је леп, срећан, некад је тужан, потиштен...

Он се игра речима, плеше по страницама књига, часописа... Чини наш живот лепшим, повезује нас са драгим људима и чини да, иако су они далеко, буду увек близу.

Авантуре са њим су увек забавне.

Волела бих да своју инспирацију, љубав и чаролију српског језика дочарам и пренесем другим људима.

Ива Стевановић 8-2

МОЈА НАЈВЕЋА НОВОГОДИШЊА ЖЕЉА

Саме речи "Нова година", асоцирају ме на мир, благостање и на пуно нових ствари које нам долазе. Али ме такође асоцирају на жеље, ма какве год оне биле, оне су главни покретач и инспирација да се коначно тргнемо и урадимо нешто по том питању, да нам се планови и жеље остваре.

Највећа жеља за улазак у Нову годину ми је да сви буду здрави и срећни, јер кад имамо здравље и срећу и када су сви на окупу, тада имамо све. Не каже се за џабе: "Ништа нам не вреди ако нисмо срећни, и све је друго мање важно ако јесмо". Свака година нас нечему научи, али на крају нам увек остају леви тренуци којих се увек радо сећамо. Здравље и срећа дају нам снагу да се одупремо и наставимо даље без обзира на то кроз шта пролазимо.

Нова година са собом носи нове почетке, пуно радосних тренутака и још много тога чега ми нисмо свесни. Ја на Нову годину гледам као на нови почетак. Кад коначно почнемо да верујемо у себе, почнемо да живимо онако како ми хоћемо. Зато треба да се трудимо да сваки дан искористимо максимално јер дане не можемо да вратимо.

Анђела Јовановић 8-2

ЖЕЛИМ ДА ПРОПУТУЈЕМ СВЕТ

Путовање је за мене прилика за учење и испуњење авантуристичког духа. Када размишљам о путовањима, замишљам себе далеко у непознатим просторима како учим о новим културама и историјама осталих земаља.

Од малена замишљам како ћу када порастем да посетим најдаље пределе Земље. Чак и сада замишљам како ћу када порастем да посетим најстарије земље и како ћу да упознам још пуно добрих људи. Желим да научим што више о осталим земљама и њиховим културама, као и традицијама. Одувек сам желела да посетим Египат. Египат има јако фасцинантну и тајанствену историју и желела бих да одем тамо и чујем што више о њој. Пирамиде у Египту су те које су ми као малом детету привукле највише пажње. Један од градова које бих хтела да посетим је Токио, главни град Јапана. Токио ми је привукао пажњу због традиција, али и због прелепих грађевина. Желела бих да посетим разне храмове као и да пробам њихову храну. Највише од свега бих желела да посетим неки од њихових фестивала и да носим јукату док гледам ватромет. Јуката је традиционална јапанска летња одећа која се носи током фестивала, посебних прилика или посматрања ватромета. Једна од држава са највећом и најбогатијом историјом је Грчка. Желела бих да научим што више о грчкој митологији јер је веома важан део њихове културе. У овој земљи бих волела да посетим главни град Атину и град Солун као и разна острва као што је на пример Крф.

Желела бих да се моје жеље из детињства остваре и да посетим све моје замишљене дестинације и волела бих да остварим овакве жеље и својој деци.

Марија Соколовић 8-1

ВЕСТИ

МЕЂУНАРОДНИ ДАН МАТЕРЊЕГ ЈЕЗИКА

© Наши ученици на Међународни дан матерњег језика, 21. фебруара, у пратњи наставника српског језика и књижевности Марине Динић и Драгана Ђорђевића као и учитељица Снежане Станојевић и Светлане Пешић, уживали су у друштву Власте Ценића.

У огранку Библиотеке у Вучју у виду програма "Песничка чуваркућа" одржана је промоција књиге и радионица "Чуваркућа" Власте Н. Ценића.

Власта Н. Ценић, рођен је 1957. године у селу Кочану, општина Дољевац, где и данас живи. Професор југословенске књижевности и српског језика, Ценић је прошао дуг пут у својој каријери, остављајући неизбрисив печат у свету књижевности. Његова поезија за децу и сакупљање народног блага дољевачког краја доносе посебну вредност културном наслеђу овог подручја. Његова песничка збирка „Бате ће се жени“ обилује песмама на родном дијалекту, представљајући аутентичност његовог села Кочана. Члан разних књижевних удружења и идејни творац бројних манифестација посвећених књижевности и култури, Ценић оставља трајни траг у српској култури.

Не дамо српски језик, традицију и претке!

☺ У петак, 23. 2. 2024. године ученици наше школе су у пратњи својих наставника Марине Динић, Миљане Станковић и Драгана Ђорђевића гледали позоришну представу "Дом Бернарде Албе" у режији Андреја Цветановског. Иако је представа била захтевна за њихов узраст, одушевили су се способношћу и умећем лесковачких глумаца, сценом и режијом. Вече за памћење!

☺ Међународни дан борбе против вршњачког насиља се обележава сваке године, последње среде у фебруару, под симболичним називом „Дан розе мајица“. Ове године је истог дана и Национални дан књиге (28. фебруар 2024. године).

Обележавање "Дана розе мајица" има за циљ промовисање толеранције, емпатије, поштовања различитости, развијања сарадње и оснаживање за ненасилно решавање конфликта. Међународни дан борбе против вршњачког насиља у нашој школи је обележен радионицом ученика петог и шестог разреда "Ширимо љубав" са наставницом српског језика и књижевности Марином Динић, слањем порука ненасилне комуникације и гледањем представе "(Не) видљиви". Сјајна представа, у режији професора српског језика и књижевности Душана Благојевића и Милице Мишић, одиграна је 28. 2. 2024. године у Народном позоришту у Лесковцу. Ученици наше школе су ишли у пратњу наставница Марине Динић и Миљане Станковић и били одушевљени игром матураната Медицинске школе у Лесковцу. Стоп вршњачком насиљу! Помозимо, разумимо и имајмо велико срце!

© Нова школска година, Европски дан језика, Дечја недеља, Међународни дан матерњег језика, Дан учитеља, разне радионице у оквиру двонедељних активности на почетку школске године, али и у наставку, које промовишу толеранцију, дружење, емпатију, солидарност... Међу нашим ученицима насмејаних лица позитивне вредности се умножавају, поред савладавања наставног програма, кроз глуму, рецитовање, спортске игре, хуманитарне акције, логичке игре, песму, маскенбале, новогодишње базаре...! У томе их подстичу њихови предметни наставници и учитељи.

☺ У организацији учитељица Светлане Пешић и Оливере Илић у школи у Чукљенику је 7. марта 2024. године одржано уметничко и музичко-поетско преподне учи Међународног дана жена. Учесници феноменалног програма су били чланови ЛЕМУС-а и ученици ове школе. Мама и све позване припаднице лепшег пола су уживале у уметничком програму слушајући звук гитаре, стихове у извођењу учесника програма, посматрајући изложене уметничке слике, а на крају су добиле поклоне од својих малишана. Поклони су израђени на часу ликовне културе, а деца су их уручила својим мамама поводом 8. марта уз говор најлепших стихова и уз најлепше жеље. Браво за креативни тим у Чукљенику и срећан

празник свим дамама!

ОСОБА КОЈА МИ СЛУЖИ ЗА УЗОР

У животу сам срела толико људи са различитим особинама , изгледом и карактерно зато што је сваки човек различит , али од свих људи ја имам само један узор , а то је моја мајка.

Моја мајка се зове Александра , а сви је зову Ана. Она има црвенкасто-црну косу , браон очи и ниског је раста. Она од свих животиња воли само мог пса Фантија , а веома се боји мишева и мачака. Она ми увек ујутру за доручком остави поруку и зажели ми срећан дан када није ту , а увек ме обавезно пољуби пред спавање. Када направим неку глупост , она ми помогне да то исправим , а када нисам баш најбоља , она ми то опрости. Помаже ми око учења и домаћег , а када сам болесна, она ме негује. Ја са њом могу о свему да причам и иако се понекад посвађамо , то не потраје дуго.

Мени ће моја мајка увек бити мој највећи узор.

Дуња Миљковић V-2

JUNAKINJE NARODNIH PESAMA TEMATSKOG KRUGA O KOSOVSKOM BOJU

Tuga. To je baš ono osećanje koje nastaje kada počneš da misliš da si mogla nešto učiniti, a nisi, kada shvatiš da je mnogo junaka izgubilo život braneći otadžbinu. Taj osećaj najbolje mogu opisati carica Milica, Kosovka Devojka i Majka Jugovića. Srce puno tuge, patnje i bola može se jednostavno rasuti u komade. Milica je baš ona koja je htela zadržati nečiji život. Zadržati život Boška Jugovića, a kasnije i živote ostalih. Ipak, niko od njih nije hteo ostati, oni su hteli otići i izgubiti život kao pravi junaci braneći otadžbinu. Dok je carica Milica čekala ne tako lepe vesti, Kosovka Devojka je prevrtala po leševima junaka, tražeći Miloša Obilića, Toplicu Milana i

Kosančić Ivana. Prevertala je po jezivim scenama i tražila ih nadajući se da će ih pronaći žive, ali bezuspešno. Nalazili su se u bari ispunjenoj krvlju. Srce Kosovke Devojke se napunilo tugom toliko da je Kosovka Devojka rekla kukajući iz grla:

„Jao jadna, ude sam ti sreće!

Da se, jadna, za zelen bor vatim,

i on bi se zelen osušio.

O tuzi majke Jugovića se dosta može pričati. Srce napunjeno do vrha tugoma, patnjom i boli za stradalim sinovima i mužem ne može se izmeriti nijednom drugom boli. Koliko god ona uspevala da bude tvrdog srca i ne zaplače, tuga koju uzrokuje gubitak dece i muža ne može to izdržati bez da srce prepukne. Trudila se da teši snaje i Damjanovog Zelenka, ali ne najuspešnije. Majci je srce prepuklo u trenutku kada je videla Damjanovu ruku i krenula da joj tiho besedi:

„Moja ruko, zelena jabuko!

Gdje si rasla, gdje l' si ustrgnuta!

A rasla si na kriocu mome,

Ustrgnuta na Kosovu ravnom!”

Iz ovih pesama zaključujem da je bol zbog gubitka jaka, ali da je najjača ona bol zbog gubitka dece i muža, ona bol kada prorade materinska osećanja.

Iva Tosic VI-1

ВЕШТИНЕ ЗА АДОЛЕСЦЕНЦИЈУ

У шестом и седмом разреду ученици пролазе кроз кључне фазе развоја које захтевају подршку и вођење како би стекли важне животне вештине. У складу са тим, наставница српског језика Милена Станојевић и педагог школе Данијела Ђорђевић су прошле обуку за имплементацију програма Вештине за адолесценцију, који је осмишљен како би подржао њихов развој у овој кључној фази живота. Програм се спроводи у одељењу 6-1 и у одељењу 7-2, са циљем да се од следеће школске године програм имплементира у сва одељења шестог разреда.

Овај програм, који се спроводи кроз интерактивне часове и радионице, има за циљ подстицање емоционалне интелигенције, социјалних вештина, самопоуздања и самосвести код адолесцената. Наставнице које спровode програм истичу важност персонализованог приступа ученицима, пружајући им простор за изражавање и размишљање о својим осећањима, мислима и циљевима.

Један од кључних елемената програма је интеграција тема попут управљања стресом, решавање конфликта, развијања емпатије и самопоштовања. Програм омогућава ученицима да примењују научене вештине у свакодневним ситуацијама, унапређујући тако свој емоционални и социјални развој.

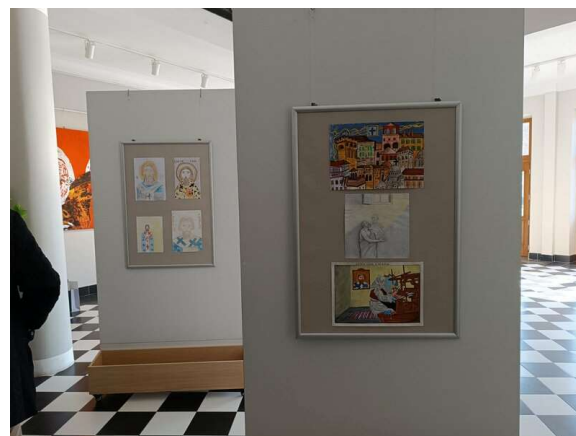
Програм је усмерен на развијање **социјалних и емоционалних вештина** у циљу подстицања **правилног развоја личности детета/ученика и превенције злоупотребе ПАС (психоактивне супстанце) и ризичног понашања.**

**Оснаживање и подршка
деци
у здравом расту
и развоју је
одговорност
одраслих.**

Данијела Ђорђевић, педагог школе

Школа је расписала **Светосавски ликовни и литерарни конкурс** за ученике основних и средњих школа са територије града Лесковца, као и за предшколску установу под називом „Сиве дане носимо на плећима наде. Свети, Теби верујемо!“. Конкурс је организован од стране наставника ликовне културе и наставника српског језика наше школе и трајао је до 25.12.2024. године. Жири је доделио награде за прво, друго и треће место за све три категорије. Награде су додељене победницима конкурса 24.1.2024. године ма **Музичко-драмском скупу** у Лесковачком културном центру који је пратила и изложба свих радова. Својим ликовним и литерарним стваралаштвом ученици су допринели неговању светосавске традиције.

Трибина „ Свети Сава из угла цркве и науке“ одржана је у свечаној сали Народног музеја у Лесковцу, а на трибини су говорили стручњаци из области књижевности, историје, права и теологије. Њих су на једном месту окупили наставник математике и наставник историје.

Музичка школа „ Станислав Бинички“ из Лесковца одржала је **Традиционални светосавски концерт** својих ученика у свечаној сали Скупштине града у четвртак 25.1.2024. године.

Светосавски бал за све запослене основних и средњих школа са територије града одржан је у петак 26.1.2024.

У Цркви Светог Јована Крститеља у Вучју, на Савиндан, пресечен је славски колач, а светосавске свечаности завршене су **Светосавском академијом у Народном позоришту** у Лесковцу.

СВЕТСАВСКА АКАДЕМИЈА

Свечану Светосавску академију, која је ове године одржана у суботу, 27. 1. 2024. године у Народном позоришту у Лесковцу, отворио је директор школе, коме је припала част као домаћину школске славе на нивоу Града,

Миодраг Стојиљковић, обративши се присутним гостима и публици.

Богати програм учинио је да се осећамо свечано, лепо и испуњено, не само после ње, већ и после свих реализованих светосавских активности у оквиру Светосавске недеље.

Одбрана професије и позив на светосавски пут са погледом ка упаљеној лучи и рукама које су грчевито стиснуле наду били су круна наших светосавских активности и неоспорног успеха. Као главни носиоци активности публици су се поклонили професор српског језика и књижевности Марина Динић у улози главног и одговорног уредника Академије, професор разредне наставе Снежана Јовановић, наставник музичке културе Зоран Ранђеловић и јереј Милан Додеровић, наставник верске наставе. Њихов тим чинили су, пре свега ученици, али и велики број наставника који је пружио помоћ у припремама свечаности. Славски колач је пресечен истог дана у јутарњим сатима у Цркви Свети Јован Крститељ у Вучју где је славу преузела Медицинска школа на челу са директорком Маријом Савић.

Пуно срце после бриљирања ученика и наставника на Академији о којој прича цео град! "Сиве дане носимо на плећима наде. Свети, Теби верујемо!"

Успеси вредни пажње школске 2022/23 године

Ученици који су прошле године остварили запажене резултате на такмичењима су сјајан пример изванредног рада и посвећености. Њихов успех прошле школске године је инспирација за све нас и показатељ да се труд и упорност исплате. Очекујемо да ће ови ученици наставити да инспиришу своје другове и другарице и да ће њихово искуство допринети мотивацији и успеху осталих ученика.

На такмичењима која су одржана протекле школске године наши ученици показали су следеће резултате:

Предмет	Ученици	Разред	Ниво такмичења и освојено место			Преметни наставник
			Општинско	Окружно	Републи.	
М а т е м а т и к а	Михајло Стојановић	III-2	похвала	-	-	С.Митровић
	Хана Стојановић	III-1	похвала	учешће	-	М.Митровић
	Тадија Димитријевић	III-1	похвала	похвала	-	М.Митровић
	Тара Живковић	IV-1	похвала	учешће	-	С.Станојевић
	Филип Станковић	IV-1	похвала	учешће	-	С.Станојевић
	Лазар Миладиновић	IV-2	похвала	учешће	-	Д.Мијић
	Лазар Михајловић	IV-2	похвала	2.	-	Д.Мијић
	Богдан Николић	VI-1	1.	2.	учешће	Т.Николић
	Марија Соколовић	VII-1	похвала	учешће	-	М.Красић
Књижевна олимпијада	Душан Стојановић	VII-1	3.	учешће	-	М.Јовановић
Српски језик и језичка култура	Тара Трајковић	V-1	1.	2.	-	М.Станојевић
	Лола Цветковић	V-2	3.	учешће	-	М.Станојевић
	Богдан Николић	VI-1	2.	учешће	-	М.Јовановић
Географија	Ема Вукадиновић	VII-1	2.	учешће	-	П.Стаменковић
	Душан Стојановић	VII-1	2.	учешће	-	П.Стаменковић
Баскет Зна 3	Урош Стоиљковић-е	VIII-3	3.	учешће	-	С.Тошић
	Огњен Стојановић-е	VII-3	3.	учешће	-	С.Тошић
	Милош Тончић-е	VIII-3	3.	учешће	-	С.Тошић
	Страхиња Живковић-е	VIII-2	3.	учешће	-	С.Тошић
Пливање	Исидора Митровић	III-1	1.	1.	учешће	С.Тошић

НАШИ ТАКМИЧАРИ ШКОЛСКЕ 2023/24. ГОДИНЕ

И ове школске године 2023/2024. године ученици учествују на различитим такмичењима . Иако су такмичења још увек у току, они су досад остварили завидан успех.

- Такмичари који су освојили места на Окружном такмичењу из математике: Сара Ранђеловић III-1 (прво место), Јана Илић III-2 (треће место), Богдан Николић VII-1 (прво место);
- Такмичар који је представљао школу на Окружном такмичењу из Књижевне олимпијаде и освојио треће место је Душан Стојановић, ученик VIII-1;
- Такмичар који је освојио треће место на Општинском такмичењу и који ће представљати школу на Окружном такмичењу из српског језика и језичке културе: Богдан Николић VII-1;
- Ученик који је освојио друго место на Општинском такмичењу из географије је Душан Стојановић VIII-1;
- Ученик који је освојио прво место на Општинском такмичењу из хемије је Богдан Николић VII-1;
- Ученице које су освојиле треће место на Општинском такмичењу из биологије су Дуња Миљковић V-1, Лола Цветковић VI-2 ;
- Ученици који су освојили места на Општинском такмичењу у рецитовању „Песнице народа мог“ су Новак Антанасијевић IV-1 (прво место), Даница Динић II-2 (треће место), Лена Коцић V-3 (прво место), Милица Ђорђевић V-3 (друго место).

Ученицима и предметним наставницима честитамо на постигнутом успеху и желимо пуно среће у даљем раду!

Њима, такође, желимо наставак упорног рада и труда, истрајност у постизању циљева, свест о важности знања и учествовање у даљим такмичењима.

Данијела Ђорђевић, педагог школе

